

El «racó de pensar»

Aquesta pandèmia ens ha enviat a tots al racó de pensar; o més ben dit, a la talaia des de la qual veiem d'un cop d'ull tot plegat: vida i mort, el conjunt del gènere humà i el malmès planeta on vivim. Ens hem adonat que estem bevent una aigua que no sadolla la necessitat d'entendre d'on venim i cap on anem. Les respostes que han perdurat durant segles i que hem menystingut seran útils de nou. Caldrà veure si la nostra supèrbia generacional ens permet comptar-hi, amb l'ajuda de l'Esperit, que sempre és nou.

Aquest estiu hauríem de fer una aturada a la vida, més llarga o més curta, que ens faciliti la reflexió, contemplar la realitat amb calma, ser més sensibles al dolor aliè i obrir-nos al Misteri que ens habita i acompanya sempre. Però l'aturada també ens pot fer vulnerables i ens pot portar a la temptació de caure en una mena d'amargor existencial, especialment en un context de pandèmia global com el que estem vivint.

En aquesta situació hem de recordar que ens tenim els uns als altres. L'amor que s'estableix entre les persones, que és reflex de l'amor de Déu, és el millor antídoto contra aquesta amargor. La pandèmia ens descobreix que no estem sols. Llavors tenim dues alternatives: o ens endinsem en la cava interior i descobrim el vincle amorós amb Déu Pare, del qual res no ens pot separar, o a través de l'ajuda fraterna i d'escoltar-nos, entenem que allà on hi ha dos o tres en el seu nom, Ell és entre nosaltres. Quan no trobem maneres de recórrer un camí o l'altre és quan pot arribar aquesta amargor que surt en tot el que fem i diem.

Mort, dolor, malaltia, pèrdua de feina, confinament... són les maneres amb que el Covid-19 ens ha apallissat. I aquesta pandèmia ens ha dut a percebre que ni les ideologies, ni els partits i ni tan sols el benestar són capaços d'assegurar la nostra vida. Només Crist pot donar la resposta. Només Ell ha estat capaç de viure fins i tot donant sentit i valor al patiment i a la mort, a la mancança, a la dificultat. Només Ell promet proximitat, amor i esperança certa. Però per això cal despertar a la fe, més enllà de la ideologització de la religió i més enllà d'un consol enganyós.

Llegir els signes dels temps des de la fe és una tasca que requereix posar-hi els cinc sentits. I una bona eina de lectura és la Paraula de Déu. Les lectures del dia són una ocasió per escoltar el que Déu ens està dient avui. I el que ens diu, en primer lloc, és la gratuïtat del seu amor fidel. Aquesta certesa com a punt de partida, asserena per discernir, entenent que la vida és dinàmica de mort i resurrecció: guanya qui no té por a perdre, el gran és el petit, el més important és el que serveix, etc. Però, de fet, encara no hem encaixat la nostra història en aquesta graella que capgiraria la tendència predominant.